

EXPUNERE DE MOTIVE

Oltenia este o regiune istorică din nord-vestul României, delimitată la est de râul Olt, la sud și vest de Dunăre, iar la nord de Carpații Meridionali. Râul Jiu străbate regiunea în direcția nord-sud și o împarte în două părți aproape egale, în care relieful uneia pare să se oglindească în cealaltă.

În secolul I î.Hr., acest teritoriu a aparținut Regatului Dac condus de Burebista, apoi la sfârșitul secolului I, e.n., regatului condus de Decebal. Din 101 până în 271 a fost sub stăpânire romană, iar din anul 119 până în 158, regiunea este inclusă provinciei Dacia Inferior, după această dată și până la Retrăgerea Aureliană din 271, teritoriul Olteniei a făcut parte din provincia Dacia Malvensis. De remarcat faptul că Oltenia a continuat să fie în legătură directă cu Imperiul și după Retrăgerea Aureliană. Împăratul Constantin cel Mare construiește un pod peste Dunăre la Corabia, unde se vede și azi pilonul capului de pod de pe malul românesc, situație similară cu cea a podului de la Drobeta.

Descoperirile arheologice au evidențiat faptul că, din punct de vedere al circulației monetare, Oltenia are o situație perfect similară diocezei Daciilor sud-dunărene, fiind integrată lumii romane, datorită în cea mai mare măsură, prezenței unei foarte numeroase populații de origine latină. Din studiul legiunilor romane, se poate observa că veteranii legiunii a V-a Macedonica și legiunii a XIII-a Gemina sunt lăsați la vatră și primesc ca plată a serviciilor militare, loturi agricole în Dacia Malvensis. Un alt indiciu al latinizării avansate îl constituie diferențele de înfățișare ale oltenilor, aceștia fiind mai bruneți, cu debit verbal mult mai alert și gesticulări frecvente, colerici, expansivi, caracteristici moștenite direct de la colonizarea masivă cu legionari a unui teritoriu în care populația geto-dacă a fost redusă din diferite motive.

În epoca medievală, teritoriul Olteniei este parte integrantă din Țara Românească, unii membrii ai familiei oltenești a Craioveștilor ocupând tronul începând cu secolul al XVI-lea. Oltenia avea o notă distinctivă în raportul puterii, prin Marea Bănie de Craiova.

Craiova era capitala unei regiuni care beneficia de o autonomie relativă, dar care făcea parte din Țara Românească. În timpul lui Mircea cel Bătrân, pe teritoriul Olteniei ființau județe precum Jaleș (în apusul Gorjului de azi), Motru (în răsăritul Mehedințiului actual), de Baltă (în vestul actualului județ Dolj) și probabil Jiu (în zona Tg. Jiu).

Din 1718, Oltenia intră sub stăpânire habsburgică, aceștia numind-o „Kleine Walachei” (adică „Valahia Mică”, față de Muntenia care era „Valahia Mare”). Ocupația a durat aproape 20 de ani, timp în care au fost aduse și beneficii regiunii: au fost realizate primele hărți topografice ale Olteniei și s-a construit drumul Călimănești-Cozia. După 1739, Oltenia, este realipită la Țara Românească. Pe o perioadă de aproximativ 100 de ani, Oltenia devine sălașul unor celebri haiduci și panduri.

Oltenia a fost provincia românească în care s-a dezvoltat revoluția pașoptistă, Craiova fiind prima capitală a Revoluției pe care o pregăteau oamenii „Frăției”. Chiar și după unirea Principatelor, Oltenia continuă să fie regiunea cea mai fierbinte, în perioada războiului de independență căci devine regiunea cea mai implicată în război. Deși începută în Moldova, răscoala de la 1907 atinge cote paroxistice în Oltenia.

În primul război mondial, au loc lupte crâncene în localități importante din Oltenia, unde populația civilă nu a ezitat să intervină, reușind chiar să oprească coloana germană. Marile evenimente care au determinat schimbarea în bine a poporului român au stat în mod permanent sub pecetea unor Mari Adunări Naționale, care să ofere justificarea și susținerea populară pentru reforme majore. 1821, 1878, 1859, 1918, 1989 reprezintă ani de referință sub pecetea unor astfel de Mari Adunări Naționale.

1821 reprezintă un important moment de cotitură în istoria României. Oltenia reprezintă locul de plecare al primei revoluții moderne, Revoluția lui Tudor Vladimirescu.

Prima Mare Adunare Națională în care s-a folosit termenul de român și care a conținut revendicări ce vizau interesul național al acestora, a fost cea de la Padeș. Această Mare Adunare și cererile de atunci aveau să marcheze istoria națiunii române mai mult decât și-ar fi imaginat participanții. Ea și evenimentele ulterioare au dus la îndepărtarea domnitorilor străini și repunerea parțială în drepturi a românilor. Declarația de la Padeș este cu adevărat revoluționară prin conținutul ei, iar Tudor Vladimirescu, român născut într-o familie de țărani olteni liberi, a demonstrat că este un adevărat vizionar.

Cel mai important document programatic al Revoluției de la 1821 este „Cererile norodului românesc” care cuprinde principiile de bază ale unei noi ordini sociale. Tudor Vladimirescu a fost omul politic care a reușit să zguduie din temelii societatea românească rămasă la nivelul feudalismului și să pună capăt regimului politic fanariot. Anul 1821 reprezintă un an de referință și prima cărămidă pusă în procesul de formare a statului român modern, totul cu sprijinul și sub presiunea poporului român. La sfârșitul lunii februarie a anului 1821, Tudor Vladimirescu părăsește tabăra de la Țântăreni, începându-și lentul marș spre București, iar în zilele de 16 și 20 martie ale aceluiași an, se adresează prin două proclamații locuitorilor Capitalei. Pe 21 martie 1821, Tudor Vladimirescu intră în București ținând în mână o pâine mare, semn al păcii și al belșugului.

Așadar, se cuvine să marcăm ziua de 21 martie, momentul în care Tudor Vladimirescu intră în București și coboară pe Podul Calicilor, ca fiind ziua Olteniei.

Față de cele prezentate, vă supunem spre dezbatere și aprobare prezenta propunere legislativă.

Anexăm lista cu inițiatorii.

TABEL NOMINAL
cu inițiatorii Propunerii legislative privind
instituirea zilei de 21 martie – Ziua Olteniei

Nr. crt.	Nume și prenume	Grup Parlamentar	Semnatura
1.	Stărbu Gigel	PNL	
2.	Udriste Chebeșe	MP	
3.	RADUCAMU ION	UNPR	
4.	RADUCESCU ROMEO	PSD	
5.	GHEORGHE FLORIN	UNPR	
6.	MIHAILA IOAN	UNPR	
7.	NICULESCU SUMITRU	UNPR	
8.	Gust Florentin	PSD	
9.	MAZILU C-TIN	UNPR	
10.	CIOBAN IOAN	PSA	
11.	SPĂNESCU ALEXANDRU	PSD	
12.	FLOREA DANIEL	PSD	
13.	Delureorcu VIOMI	FSD	
14.	MARON I. OVIDIU	MP	
15.	MURIN RETIU	MP	
16.	BURLACU STETAN	MP	
17.	GURZAU ADRIAN	MP	
18.	WIEBER MIHAI	PSD	
19.	CALIN ION	PSD	
20.	KHRAIBANI CAMELIA	PSD	
21.	NEGUT CHERENT	MP	
22.	HEBEL DANIEL	SDR	
23.	Valeriu BOUHO	PSD	
24.	Trăieșanu Ștefan	PNL	
25.	Militaru Lucian	PNL	
26.	Ardeleanu Sanda - Maria	PNL	
27.	Șinza Georgeta	MP	
28.			
29.			
30.			
31.			
32.			
33.			
34.			
35.			